

NEUZELARIJEN

Ik denk dat u zich ook wel eens ergert aan zaken bij de overheid. Dat u denkt: hè, hè, moet dan nou ook nog? Moeten ze nog meer weten?

Laten we de belasting eens nemen. Als u de aangifte IB invult moet u ook de “bijverdiensten” opgeven. Dat kan zijn het geld uit een krantenwijk, de beloning als u bloemen bezorgt voor een bloemenwinkel, het bezorgen van post voor een postbedrijf als Sand, enz. We vinden dat een normale zaak, ook al is niemand er blij mee. Edoch, Vadertje Staat is niet gauw

tevreden en speelt met verve de rol van “Rupsje Nooit Genoeg”. Zo is hij nieuwsgierig naar de waarde van het kerstpakket dat u nog ieder jaar van uw oude werkgever ontvangt, wat iemand van zijn bedrijf krijgt bij gebruik van de eigen auto en het aantal kilometers dat men dan rijdt, de vergoeding voor de parkeerkaart buiten het bedrijfsterrein, de waarde van het bedrijfsuitje of - feestje en of iemand een fiets “van de zaak” gebruikt. Het voorgaande is een kleine bloemlezing uit de pietluttigheden van de extra “bijverdiensten” die te belasten zijn. Kom je daarmee boven een bepaald bedrag uit, wordt je aangeslagen en extra “belast” onder het motto: Prima dat je bijverdient, maar niet te veel !”

We kennen het spreekwoord “wie het kleine niet eert, is het grote niet waard” en daarom zult U het parkeerbonnetje dat nog een uur geldig is, niet aan een ander overdoen, want ieder moet zelf voor zijn of haar eigen parkeergeld betalen. Het kan niet zo zijn dat u door schenking een ander een voordeel van, laten we eens groot denken, € 2,25 bezorgt. Nee, deze spitsvondigheid belonen wij met een boete van, effe uit de slof schieten, € 35,00. En komt u niet met de vraag “wie betaalt mij het teveel betaalde terug als ik een uur korter parkeer?” Dat zijn maar peanuts en die komen in ons bestand niet voor. Dat kost mij, vadertje staat, te veel!”

Nog meer geneuzel? Over enkele maanden is het voorbij met de gratis plastic tasjes! Op zich is dat voor mij geen ramp, maar u kunt er wel één krijgen als de voedselveiligheid in gevaar is of het nodig is vanwege de functionaliteit! Echter, wie bepaalt die functionaliteit? Doet de winkelier dat, de klant zelf of een toevallig passerende oom of tante agent(e) of kun je daar een speciaal bureau voor bellen of staat dat precies in de wet beschreven?

Nog een Neuzelschot in de roos: op Schouwen werd een wild dier aangereden en het bleef zieltoegend op de weg liggen. De enige voor de hand liggende oplossing was het arme die het genadeschot geven. Maar, ho, ho dat gaat zo maar niet mijnheer ee burger of mevrouw de burgeres. Daar moet Overheid A eerst toestemming voor krijgen van Overheid B en als die het niet met elkaar eens zijn over het dierenleed dat al gaande is, kan het gebeuren dat het beestje blijft zieltoegen, totdat de beide dorknopers zodanig hebben overlegd dat het meningsverschil is opgelost en het dier uit zijn of haar lijden kan worden verlost als het tenminste die overlegtijd heeft overleefd. En dan moet er nog een gediplomeerde schutter worden gevonden, die dit arme schepsel Gods uit zij of haar lijden mag verlossen.

En de Heilige Old Timer Koe is nu ook het slachtoffer van bureaucratisch gebeuzel geworden. Heel wat brave vaderlanders bezitten een auto uit kort of lang vervlogen tijden met glimmende koplampen, prachtige vormen, leren bekleding, stuurversnelling, een soepel lopende wat lawaaierige motor, koperen, vergulde of chromen versierselen, waardoor bij nog veel meer vaderlanders het water door de mond loops. Maar helaas pindakaas, die “ouwetjes” hebben het in zich dat ze nogal lawaaierig zijn, nogal wat schadelijke stoffen afscheiden en andere veiligheidsmiddelen hebben dan hun hedendaagse nakomelingen. Dus zegt men “leuk hoor dat cultureel erfgoed, maar ze zorgen voor overlast dus ze krijgen geen belastingvrijstelling meer en mogen ook niet meer in het stadscentrum komen en als ze dat toch willen, moeten ze extra betalen. Van dat geld kunnen we dan lawaaierige windmolens kopen. En laten we de opgeknapte oude schepen ook maar meteen aanpakken, want de zeilers onder hen maken gebruik van de gunstige wind en moeten daarvoor dan maar !

En Sinterklaas met al zijn cadeau’ s”pakken we ook aan. Hij gebruikt dan wel pakpapier zonder merknaam, maar Diewertje mag dat niet teveel laten zien want dat is slukreclame en dus beboeten we haar baas, de NTR, met flink wat pietermannen! “

En wat denkt u van de plofkip nieuwe stijl? De oude wordt verguisd als diepgevroren voedselpakket na een miserabel leven. Dan zijn er mensen die hun nakomelingen beter willen behandelen, zodat ze

dan als diepvriespakket iets duurder zijn dan de ploffer, mag dat ook weer niet, want dure kippen zijn niet gewenst en je mag er geen prijs over afspreken, want is dan ongeoorloofde prijsafsprake.

Nog één beroemd voorbeeld met een cafédeur. Veel horeca-etablisementen zijn oude panden. Als daaraan iets veranderd wordt, moet daarvoor eerst het oordeel worden gevraagd van de welstandscommissie, vanwege het architectonische beeld, en de brandweer vanwege de veiligheid. De welstandscommissie wil dat de voordeur naar binnen draait, maar de brandweer zegt: “dat is niet veilig genoeg en dus moet de deur naar buiten draaien!” Wordt dan vervolgd

Neuzelen? We hebben er namen voor als muggen ziften, spijkers op laag water zoeken, mieren neuken, zeveren en wat u zelf verzint. Eén ding is zeker: Nederland en Europa blijven neuzelen, want tegen ieder “kwaad of denkbeeldig kwaad of mogelijk toekomstig kwaad” blijven we maatregelen nemen, want we moeten toch ergens over kunnen blijven mieren.

Augustinus